

דברי הכפר

בחוק מוצלח עוד לא יובטח
שיפור לכלכלה
אולם כל חוק בלתי מוצלח
מיד יקלקלה

חבניה רייכמן

613

כ"א איר תשל"ט

18 במאי 1979

כפר הבשיא

מה נשאר

הרבה נוסעים לחו"ל ופחות (בינתיים)

חוזרים משם.

אירית ומשה נסעו לחתונות בניהם

יגאל ויורם (כל חתונה בנפרד)

בקבוצה ובארה"ב. נאחל להם דרך

צליחה ומזל טוב. גם בני ואביבה

יצאו בשבוע הבא כדי לשמוח באותן

החתונות.

טומי נסע לערוך השוואות

ארכיאולוגיות בין הארץ לבין ארצות

אירופה.

גם רודה מטיילת בחו"ל ולשם כך

העבירה את האספקה לידיה הנאמנות

של פבינה ל. וגם חסלה את המזבזן

בשדה התעופה. וכך נותק הקשר

האחרון שלנו עם חברת ארקיע. רודה,

תבלי בנעימים, אנו בטח נתגעגע.

לאירופה גם נוסעים מינה ויוחנן.

אנו רק מקווים שהבוי ואזור חדר-

האוכל לא יוזנחו יותר מדי בהעדרם.

גם רונה נוסעת לטייל. נסיעה טובה

לכולכם, שובו בשלום.

בשעתו לא ציינו שהבנים אתי, משה

גרשמן ומיכי פרחו מן הקן לארצות

ש ונות, ואילו עמליה קפצה הנה

לבקור בדרך בין דרום אפריקה

לאנגליה, ובראה ש"פספסה" את אחיה

משה ביומיים בלבד.

ומישהו שחזר!! ברור שובך ראובן

גוטר.

החלמה מהירה בשלחת לשרי ש. הנמצאת

(בעת ההדפסה) בבית החולים, ולהילרי

אפטרות הנמצאת כבר בחדר חולים.

ביום שלישי היה הקבוץ כמעט יק

מאדם. איזה שקט, איזו שלווה. 80

חברים נסעו לכנס 50 שנה להבונים

שנערך בבית ברק במעמד נשיא המדינה.

נותרו בלי הוותיקים ובלי גרעין

ה' כשגרעין "שרה דבולט" והבנים

מחזיקים את המשק. (אגב, שרה ד.

עצמה לא היתה פה לנהל את הגרעין

שלה היות ובלתה עם כתת היוכל

בטיול השנתי) גם הגנים החליטו

לברוח ונסעו ליום פיקניק של

"ג בעומר בבריכות.

למרות כל זאת הצליח המשק להתנהל!

סופר לי שחלקם של חברי כפר הנשיא

וחברים לשעבר של כ.ה. בארגון כנס

הבונים היה מכריע, והורגשו

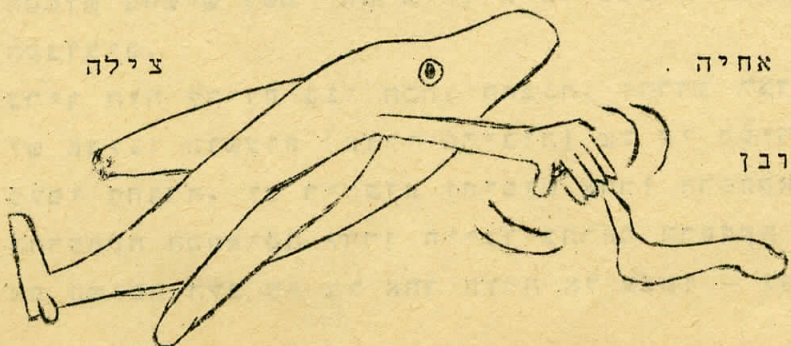
המאמצים שהושקעו במקהלה, בתערוכות

בהופעות ובארגון הכללי (אלק קולינס

ואילן ברזל)

שבשתמע בשמחות

צילה

למעשנים הידד 2

מכתב זה מיועד בעיקר לאלה אשר מעשנים "סמים" או משתמשים בסמים.
הכוונה לאלה שעושים את זה פעם בחודש, פעם בשבוע או כל עשר דקות, ולא משנה באיזה מקום, כל עוד שזה בכפר הנשיא.

הבעיה קיימת אצלנו הרבה זמן ובמשך שנים ידענו שישנם כאלה אשר משתמשים בסמים לשם הנאה ואלה שבזקקים לזה מבחינה נפשית-רגשית.

עד כה הרגשתי היתה "נגד" אך לא ראיתי את עצמי פועלת בשטח זה. עד ליום אשר הבנתי כי במשך השנים הללו קרה עוול בכפר הנשיא.

הנה, בבית שלי אשר בו אני חיה עם עוד בני אדם; חברים, נערים וילדים; פתאום ראיתי אותנו חיים חיים אשר נלקח מהם ערך מסוים. נתנו לעצמנו להגיע למקום בו יש בינינו מחסום ומסדר חברתי עצום ואין אנו יכולים להחליט על דרך פעולה. מה קרה לקבוצ בכל זה?

בשבילי, העישון או השימוש בסם כלשהו מסמל דרך חיים עלובה ביותר; דרך חיים אשר חשבתי שלא תהיה בקבוצ. הייתי תמימה, אך היום אני ציבית ופסימית למדי ולכן איבני יכולה לתמוך בהצעה של ארבעת ה"צעירים" (למרות שבסיתי בכח לשכנע את עצמי לקבלה) כיוון שאני חוששת מאד שזה לא יצליח.

אם אין ביניכם, חברים שמוכנים ליותר על ההנאה הזאת ואין ביניכם גם כאלה שמספיק בטוחים בעצמכם שמוכנים לדבר בפומבי - אם כן שיקומו וידברו ונשמע.

יודעים אתם כיצד מרגישים המצביעים באספה אך אינכם מקיימים את ההחלטה. הסתכלתי עליכם באסיפה האחרונה, חלק מקשיבים ברצינות, וחלקכם, הרבה אשר פשוט מתייכים: כאילו אומרים: "הלא מה יעשו לנו?". ויודעים כולנו - גם אתם וגם אנחנו, שאף חבר לא רוצה לזרוק חבר אחר. ואז שאלתי את עצמי מדוע אני מקשת מכם להפסיק משהו שהסכמתם בעצמכם להפסיק לפני כשבתיים? אינכם משמשים דוגמא חיובית לאף אחד, למרות הדאגה מצדכם כלפי ילדים אחרים. השמוש בחשיש (סם "חברתי") אינו מצביע או תורם למעשה הקבוצי ולהרגשה הקבוצית.

צריך היה להיות בנו הכח, ההבנה, והדרך לצדק.

יש אצלנו תופעות (אולי חריגות) של אי מסירות למשפחה, לעבודה, אי הגינות כלפי החברה. יש ריקנות וחיפוש אחרי הרפתקאות. אך במקום למצוא את ההרפתקה המתאימה לדרך חיינו בחרתם הרפתקה אשר אינה יוצרת דבר, אלא ממקדת את תשומת הלב של כל אחד חזרה אל עצמו - לתוכו וגורמת לביתוק מן המציאות.

"למעשנים הידד" (המשך)

אנו יודעים בלבנו שחופש הפרט אינו קיים במלואו בחיים קבוציים, ומי שבטל על עצמו פול קבוץ - הניח זאת מראש.

כולנו מבינים את משחק המלים האומר: "אבל אין החלטה שאסור לעשן סמים בכפר הנשיא, רק אמרו לעקור את הסמים..."

מה שהכי מפריע לי זה שאתם שותקים. אף אחד מכם לא מרים קול, אף לא אחד מכם. ואם יש בינינו אדם אחד אשר מותר לו מכל מיני סבות, להשתמש בעצמו ולעצמו בסם מסוים, תנו לחברכם לעשן לבד, להתמודד עם הבעיה שלו הוא, אתם יכולים לעזור לו בדרכים אחרות. החבר ההוא הוא בתחום אחריותו ואנו אחראים עבור טפולו עם כל המגבלות.

אתם, יוצאי תבועה, בני משק ונספחים, לכם אין זכות מוכרת לעשן סמים. להפך, אתם צריכים להבין שכל המתרחש אצלכם, בדירותיכם הפרטיות משפיע על כולנו. עליכם ועלינו האחריות לדאוג לכם שילדינו יגדלו ויגיעו לבגרות. אנשים עצמאיים היכולים להתמודד עם העולם כולו ועם עצמם.

היום הדברים האלה בספק. אני מרגישה שזו אשמתנו (שלכם וגם שלנו). שלעם כי עשיתם מה שעשיתם ללא מחשבה לעתיד. ושלנו שהרשינו למצב להתדרדר. אינני רוצה לחשוב שגם אתם בזקתם בפשית לסם כלשהו. אינני רוצה להניח שאתם אנוכיים מדי ליותר על הבאתכם זו כאשר מדובר בעתיד חברתנו.

בית כפר הנשיא לא הגיע לפלוג על הליבה המשפחתית, וגם לא על עניין התקציב הכולל. בואו ולא ניצור בסיס לקרע חברתי.

לנערים ונערות, היילים וחיליות, בני משק מכל הסוגים; אני מבקשת מכם להקדיש מחשבה רבה לגבי כל הנושא. אינני מוכנה לתאר לעצמי שאתם אינכם מסוגלים להבין.

ולמועמדים ומאומצים הרוצים להתיישב בביתנו, חשבו נא גם אתם על העניין. אין אני רוצה לקבל כם לביתי אם אינכם מבינים היטב את הבעיה ומה משמעותה לגבינו. אין אני רוצה שהשמוש בסמים יהיה מובן מאליו בחברתנו וגם לא מאורע חברתי. אינני חושבת שהוא יכול להיות לבריאות חברתנו, חיינו המשותפים או לגבי ילדיכם בעתיד. אין אני אוהבת את ההרגשה, שאתם, איפשהו בלבנכם, צוחקים ומצפצפים על כולנו ועל כל מה שאנו רוצים לראות ולחיות כאן - בכפר הנשיא.

הרהורים על ניוון חברתי

אכן, התקדמה החברה הקבוצית, אכן, אנו צועדים בבטחון קדימה במשותף עם העולם המערבי המתורבת, על מכשיריו ותפישת עולמו, ויחד עמו אנו רוכשים את פלאי התרבות המודרנית ואת תחלואיה הגרועים ביותר.

הנה, פלא-פלאים, התופעות השליליות ביותר חודרות ומשתרשות אצלנו בקלי-קלות עוד לפני שאחרון החברים קבל לביתו את מכשיר השחיתות הבין לאומית - הטלוויזיה - עליו דנו בכובד ראש במשך שלש אספות עתירות משתתפים ורכוחים.

כוונתי במשפטים אלה גם (ובעיקר) לבעית הסמים. השמוש בסמים, אולי יותר מכל נגע אחר בדורנו, מסמל את חוסר המטרה, אובדן הזהות (האישית והלאומית), בריחה מן המציאות וחוסר צדק חברתי (גם נכור חברתי, אם תרצו). יתרה מזאת, הסמים לא רק מסמלים את התופעה הנ"ל אלא תורמים בבדיבות להחרפתם. מי מכם, צעירים כמבוגרים,

מי מכם לא ישב אפילו פעם אחת בחייו בין ארבעה כתלים, כולו אפוף עשן סיגריות, אורות במוכים, מוסיקה בעצמה רבה, נערים ונערות גברים ונשים?

מי לא הרגיש מימיו את הרגשת חוסר המעש חוסר התכלית שחשים לפעמים במעמד כזה? תחושה אשר מביעה תכופות בני בוער מסוימים (והמתיימרים להיות כאלה) מתוך חדרים כנ"ל כדי לבצע איזו פשיעה קטנה כגון סחיבת מכוביות, פריצת כתה או ארון סיגריות.

אם אינכם זוכרים חוויות כאלה, אז תדעו לכם שזהו כור ההתוך הדוחף את חלשי האופי לקראת שולי התרבות והחברה - ואצלנו זה קיים! ועוד איך!

איפה טמון הפתרון? כנראה בחינוך, וכיצד ניתן להתגבר על המכשולים? על זה נצטרך לתת עוד את הדעת הרבה הרבה.

כידוע לנו, בכפר הנשיא, יש כאלה שמעזים לעשן סמים. מי, הם חושבים, בהנה מסכומי הכסף בבלתי מבוטלים הנאספים מקביית טיגופת זו? תתקשרו רבותי המפקקים (במחילה) למשטרת ישראל או לכל גוף מוסמך שהוא ומשתבצו, במטותא, מהסטטיסטיקות הנאספות שם. וכשדובר אש"ף שאנו כולנו מכבדים כל כך, מודיע קבל עם ועדה כי "כך וכך אחוזים מכספי הארגון נאספים מהפצת סם בישראל" מי יקח על מצפונו לגנון על אנשים בחברתנו התורמים ל"תלייבי ישראל" אלה?

הרהורים על ביוון חברתי (המשך)

אנו, חברי התנועה הקבוצית, המרימים את דגל איכות החיים, טוהר המידות ושדויון בין בני אנוש, מעזים להתלבט בסוגיה כה חמורה וכה מזוגדת לדרך חיינו. אני שואל אתכם, אם החברה הקבוצית תשלים עם חרפה זו, או תסלח לה, או תעלים ממנה עין, או לא נעים יהיה לה פשוט להתמודד בה בכל האמצעים המקובלים והפחות מקובלים, אזי מי? אני תוהה: מי? מי ימנע ממנו להראות כמו מחנה *junkies* אחד גדול המוליך את המדינה בדגברציה התרבותית הגדולה ביותר מאז בפ"ל האימפריה הרומית - והמגמדת אפילו התמוטטות אדירה זו? קמים חברים במשק זה ומציעים שבמנע מבקיסת הצעדים הדרסטיים והזוקבים ביותר. למה? בשם הפשרה? היכולה להיות פשרה בבושא כה חמור? או אולי בשם הסלחנות והרגשת הגורל המשותף? חס ושלום שבפגע ברגשותיו של מישהו? ומה עם רגשותינו, אנו החברים הבלתי מתפשרים? מה בקשר לעתיד ללדינו? איזה פרצוף יהיה לנו בעוד 10 שנים אם לא נבער חמץ זה של טרם פסח עכשיו? חברים זוהי מלחמת חרמה! אין מקום לקול עבות חלושה, זוהי מלחמת מגן של אנשים שעדיין לא אבדו להם עקרונות המוסר, השיתוף והחיים הנקיים.

ובמלחמה, רבותי, יש בפגעים!!

לכן, אני מתריע ואומר: אם לא נפעל עתה בשיתוף פעולה, במחץ שאין לו אח ודוגמא בעברנו וללא הלקאה עצמית, לא בראה את סיום פרשת הנגע הזה בחברתנו. ואז ילדינו, איכות חיינו והמדינה יהיו נתונים בסכנה מתמדת שתתבטא בשטניותה על כל הסכנות עמן אנו חיים כיום. עלי להכריז ללא משוא פנים, שאני ומשפחתי רוצים להיות בכפר הנשיא בקיה מסמים ושאנו בתלבט בשאלת עתידנו כאן אם לא ימצא פתרון מהיר וחד משמעי שיבער את הנגע הזה מקרבנו. כולי תקווה שהחברים רואים את הבעיה בחריפותה ומצטרפים אלי במחאה זו.

זאבי ב.

וועדת התחבורה מודיעה:

ביום א' 20.5.79 בשעה 20.30 תתקיים במועדון שיחה על חוקי התעבורה החדשים על ידי בוחן משרד הרישוי. השתתפות כל הנהגים חובה.

אחרי האספה האחרונה

להגיד שאני מתנגדת לסמים? יותר מזה, אני פוחדת, אפילו מהמילה סמים. מכל הדברים הגרועים שיכולים לבוא יחד, או על ידי שימוש בסמים.

אם זה נכון או לא, איני יכולה להיות הגיונית, לא מסוגלת לנער את החששות. באספה הראשונה לפני שבועיים, הרגשתי פגיעה באמון שאני נותנת באנשים הסובבים אותי. הנה, חשבתי שבעית הסמים כמעט לא קימת אצלנו יותר, ואני שומעת שבכלל לא כך הדבר, שאני חיה בגן עדן של טפשים.

התגובה שלי, הראשונה היתה - המזכירות צודקת! נזרוק את המעשנים החוצה! מהר מאוד הכנתי שהפחד שלי והכעס הביאו אותי לדרוש, כמו **A POUND OF FLESH** שיילוק דרך אחרת להודות בכשלון שלנו ובכאב שלי.

אני רוצה להתייחס כאן, רק לחברים מבוגרים מעורבים בנושא. נערים וצעירים מטופלים כרגע. אם ע"י ו. נעורים, אם ע"י חברים מתנדבים.

אני רוצה להבין ולא מצליחה:

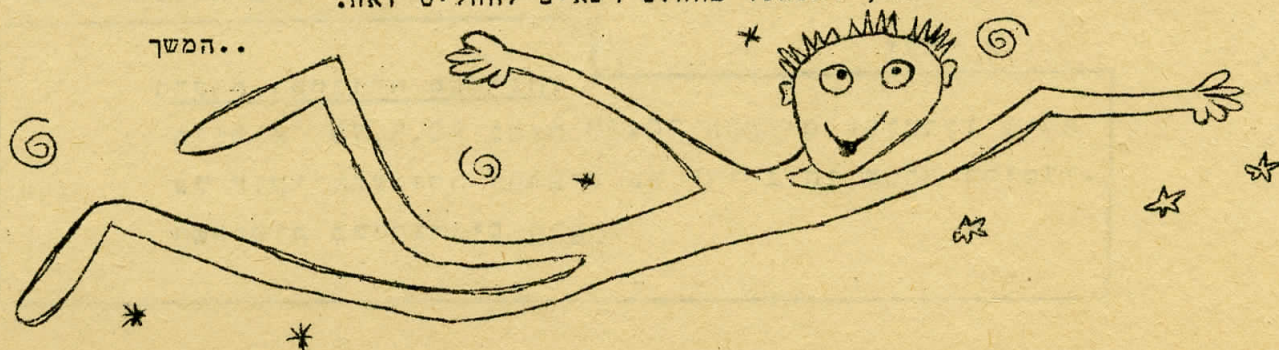
נראה לי שציירנו תמונה שטחית למדי, של חברים שמספרם, ובהחלט שמם לא ידוע לי, האם הם אנשים בנויים על אספקט אחד בלבד? אם כן, איך זה שאני לא מסוגלת לגלות מי הם?

נראה לי שהם עובדים, בטח חורמים בשטחים חברתיים רבים, כמו כל אחד אחר. אם לא, איך זה שהם חברים כבר כפר השם יא, אני מתארת לעצמי, די הרבה שנים?

אני בטוחה שיש להם ידידים, לא רק בין מעשני הסמים, אני בטוחה שיש להם דעות, מחשבות, אידיאלים וגם בעיות ודאגות.

מדברים על חברים - אז מה עם המשפחות שלהם? בני זוג, ילדים. אנחנו כחברים בקבוץ, לקחנו על עצמנו אחריות הדדית, וזה אומר שאפילו אם חבר א או י שכח את אחראיותו על ילדו ועל בן/בת זוג, שלו, יש לנו כחברה קבוצית, חלק רציני בעתידם.

אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו לסלק משפחה בגלל מעשים של אחד מהם. בכל זאת, החברה שלנו עומדת להחליט שהפסע מספיק גדול כדי לנקוט בצעד רציני כל כך: להפסיק חברות של מישהו, ואנחנו בהחלט רשאים להחליט זאת.

אתרי האספה האחרונה (המשך)

לדעתי, חשוב ביותר שנשקיע מחשבה להגיע לקריטריונים ברורים, ולא נמצא את עצמנו במצב שלא נוכל להפעיל החלטת האספה. אנחנו צריכים להסכים:

- האם חבר עם וחק בכפר הנשיא עומד באותו דין כמו מועמד.
- אם יש משפחה - האם בני המשפחה כלולים באותו דין, אם לא, מה קורה איתם.
- חבר נענש כשהוא מעשן פעם אחת, ; מספיק פעם בשישה חודשים; או צריך להיות לעתים קרובות.
- כל חבר מעשן, נכלל בהחלטה זאת, או ישנם מקרים שהם פטורים.

דיברנו על פעולה לזמן מוקצב.

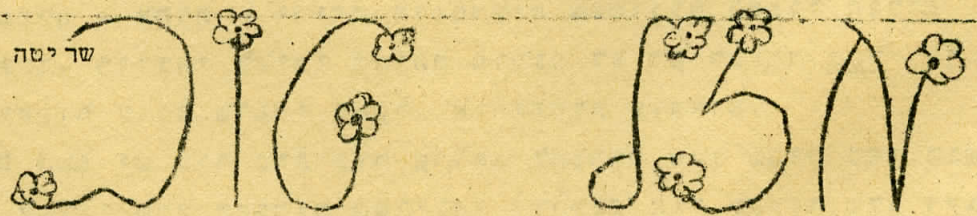
- מחי נכנסת החלטה זאת, לתוקף.

- האם ברור לנו מה אנחנו מתכוונים לעשות עד אז?

הדברים הנ"ל צריכים להיות חלק מהדיון וההחלטה של האספה ולא כל גוף אחר.

אני מקווה שככל זאת נמצא את הכח להתמודד עם הבעיה, בצורה יצירתית, מיוחדת לנו, שאנחנו כן משפחה גדולה, וכל אחד מאתנו חשוב לכולנו.

אם לא - שנוכל להגיד - הכל ניסינו.

ימרי נישואיך

ימרי הרלדת

23.5 ריבה ומיכאל כהן
פנינה ומופטי ליפשיץ
גוסטי וג'ו ריפקינד
26.5 סטפני ושאוול ריפקינד

21.5 אלק קולינס
23.5 חנה מסר
אירון קנטור
24.5 אילן כהן
25.5 אלף דוברינד
יוסי כ"ץ
26.5 אפרת אלמן
גלית אלמן
איל כ"ץ

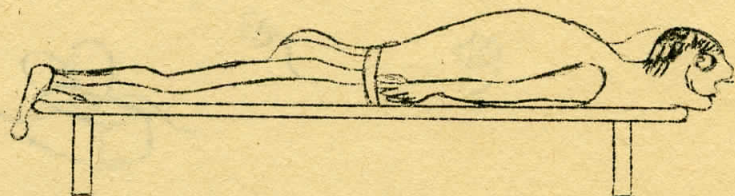
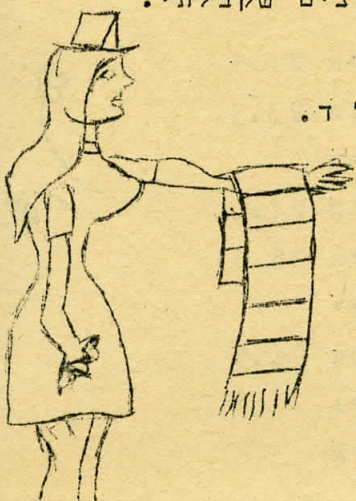
העיקר הנדון

בית הבראה - הנשיא

ידעתי, ידעתי - אם אפרט את כל הבנות שטפלו בי, אני וודאי אדלג על מישהי... אבל על 3 בנות כאלה כנראה שבכל זאת הכדורים השונים, ובמיוחד כדורי ההרגעה והשיבה עשו את שלהם... למעשה, מה קרה? שכב לידי יהודי כבן 70+ ומתפעל כל הזמן. "תגיד לי, האם באמת בקבוץ יש לכל גבר כמה נשים שהוא רוצה?" מה יכלתי להגיד כשהוא ראה את ג' ואנה בבגדי אחות שנותנת לי כל כך הרבה תשומת לב. הוא חשב שזה רק פרוטקציה לקבוצניקים. אבל כאשר היא נתנה לי עסוי דלוקט והוא לא, הוא התחיל לחשוד, ותאמינו לי על המחשבות שלו, באמת היה לו מה לחשוד. וטוב שהוא לא הבין את השיחות שלנו על פילוסופית החיים של הקבוץ, כל זאת בוסף למשמרת ארוכה שהיא גמרה במשך היום...

בו, ואיפה מוצאים בנות כאלה? כשהופיעה דינה: צנועה, שקטה וכל כך מתמצאת והפעם בלי מדים - השכן שלי דרש תשומת לב לפחות כמוני. ומי שמכיר את דינה יודע שהיא עשתה הכל מעל ומעבר, טפלה בי כל הלילה במסירות יוצאת מן הכלל והצטרכה להעיר לאח התורן שיעזור לשכן שלי. ובסוף היתה לי מטפלת - אחות - ידידה אוסטרלית שפסיכונה בטפול חולים אולי לא מוכר אצלנו. כוונתי לליבי שהיתה מוכנה לא רק לעזור בכל אף היתה מוכנה מיד לאפות עוגת שומרי משקל, או לפחות עוגיות. אז אני שואל אתכם האם יש עוד בית כזה שדואג לחברים שלו כבית כפר הנשיא? עם זאת אני מאחל לכלנו שכל החברות שפייצתי (והפעם אני מקווה שלא דלגתי על אף אחת) יעמדו לעזרתנו רק בשמחות. כפי שהבטחתי לכם אני בבית, מתהיל להרגיש שהכוחות לאט חוזרים לעצמותי. אז שוב לכלכם אלף תודות עבור הברכות, הבקורים וקבלת הפנים שקבלתי. אין ספק! טוב להיות בבית.

מכאל ד.

דבר ים קטנים מפה ומשם / מאת אילן

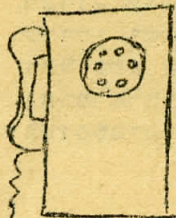
(המשך "חרויות מהמילואים")

טלפון למשק

- הלו מרכזיה, שלום. עכשיו שעה חידוש לפלוגה ג, נכון?
- כן, מה המספר.
- 067 - 37535
- תפוס.
- טוב, קחי מישור אחר.
- חייגי לי לאזור ירושלים.....
- מצלצל.
- חייגי לי לאזור ח"א.....
- מצלצל.
- שלום מרכזיה, חנסי עוד פעם 067.
- תפוס.
- טוב תיראי כולם כבר גמרו חנסי מספר אחר, 067-37509.
- מצלצל.
- הלו, כפר הנשיא.
- לא שומעים.
- מדבר אילן.
- לא שומעים.
- הלו.
- קליק.
- מרכזיה - חנסי בבקשה טוב.
- אולי - אחת משגע אותי, כן מה המספר? 067-37534.
- תפוס.
- טוב חנסי טוב 067
- מצלצל.
- הלו, כפר הנשיא.
- כן.
- מוזר אילן, אחת יכול לקרוא ל....
- אני לא מכיר אותה. תצלצל בשעה 7.00.
- אבל אני....
- קליק. הגרון כבר צרוד מרוב צעקות. הכל הולך בצעקות.
- לא שומעים כלום חוץ מהקליק.
- מרכזיה. עוד פעם אחת בסדר. 067-37535. מצלצל.
- הלו כפר הנשיא? כן.
- מדבר אילן. - כן שלום אילן.
- הוכלו לקרוא ל....
- איפוא היא גרה?
- היא גרה קרוב מאד לח"א.
- תראה אילן אני מאד רוצה לעזור לך אבל הידיים שלי מלאות,
- אני פשוט לא יכול עכשיו, תנסה יותר מאוחר אחת מבין, נכון?
- מבין, מבין.

דברים קטנים מפה ומשם - המשך

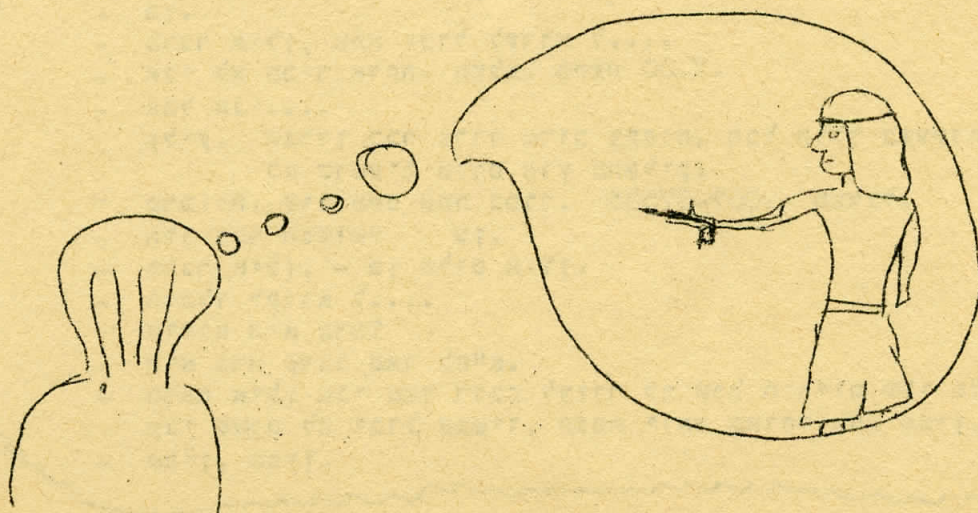
ספור שלא לעניין.

אני יושב בשמירה וקורא בעתון. הנה תפסנו ספינת מחבלים שבאה מקפריסין לבצע פיגועים ומפקדה של הספינה, בחור צעיר שהחלב טרם יבש על שפתיו מחראיין לסלויזיה.

והנה שומו שמים. פתאום הוא נעשה ציוני. בוכה על ההרוגים נשים וסף שעליו להרוג. פתאום חשוכה לו מאד אימו והוא שולח אליה ד"ש וכמה שהוא שונא את המפקדים שלו אלה שגרים בוילות ושולחים אותו לאבדון.

קראתי ונזכרתי במלחמת יום הכפורים, איך ראינו את שבוינו במצרים ב"קול קהיר" בעברית, איך הפכו לכאורה פתאום כל השבויים את עורם והפכו לאוהבי המצרים ושונאי מפקדיהם ששלחו אותם למוות וכולי וכולי. אבל אנחנו לא הוטעינו כי ידענו מדוע עליהם נגר רצונם למסור גירסה שכזאת. ועכשיו לא רגזתי על שדורי ישראל על שאין הם טובים - מ"קול קהיר" ועל שהם שואלים ממנו את שיטותיו, אבל הצטערתי והתמרמתי על ששם ברדיו חושבים שמאזינים להם מסומממים.

שבת שלום

דו"ח ישיבת ו. בנים מיום 6.5.79.

נוכחים: מריון, רוח ג, ג'נט פ, יעלי, יאיר, הרי, ג'יסון.

1. העבודה של הועדה חולקה בין החברים כדלקמן:-

שכון - ג'נט
קופאי - ג'יסון
ריהוט - רוח
קשר ו. הבטחון של האחד - יאיר
חרבות - יעלי, הרי
הכונה מקצועית - אריה וו
קשר י"ב ו. נעורים - אסתר נ

2. שעורי נתיגה

הועדה מציעה להעלות את מספר השעורים המשולמים ע"י המשק מ-10 ל-20, נוסף לבחינה הראשונה.

3. דיון

סוכס שמיכאל יטפל בבדיקה ובבצוע של שפוצים בבחי ק. מאוחד.

4. הועדה קיבלה בברכה את הודעתו של אורי כהנא בן בית העמק, על רצונו לבוא הנה לתקופה של 6 חודשים. הסטוס שלו יהיה בן-מועמד כמוסכם בחנועה.

5. הועדה התחילה לדון על הקשר עם בנים/חברים ופעולות חברתיות וחרבותיות מחאימות. המשך הדיון בישיבה הבאה. הרי קיבל על עצמו להכין פרטים נוספים לקראת הדיון.

מיכאל כ.

דו"ח המזכירות מיום 11.5.79

נוכחו: צילה ב"ר, רימונד ג', יעל ש', משה ב"ח, אלק ק', ג'וני פ', יענקל מ', ברוך כ', צביה כ'.

1. עורך "דברי הכפר" (בהשתתפות אילן ה' ודוד א')
צילה העלתה הצעה להסדיר את המנוי של עורך "דברי הכפר" דרך ועדת ההצעות ושהאסיפה תבחר בחבר שלדעתה יבנה את העלון בצורה כפי שהיא רוצה לראותה. אילן ודוד טענו שלא רצוי שהעורך יהיה תלוי באסיפה להנחיות וכדי לשוות לעלון גוון עממי התנגדו להצעה.
המזכירות לא תמכה בהצעה.
2. השתתפות בני כחה י"א באסיפה (בהשתתפות אסתי נ')
אסתי הביאה את בקשתם של בני כחה י"א להשתתף באספות בנושא הסמים. המזכירות החליטה שעקב רצון הבנים להיות נוכחים באספות, ומתוך תקווה שרצון זה יימשך גם בעתיד, יותר לבני כחה י"א (של שנה זו בלבד) להקדים את כניסתם לאספה בששה שבועות.
(הערה: כחה י"א ממילא הייתה רשאית להשתתף באסיפות החל מ- 20.6.79.)
3. דו"ח ועדת הבריות (בהשתתפות אירית ב"ח)
אירית, טרם יציאתה לחו"ל, מסרה אנפורמציה במספר נושאים, חלקם אישיים וחלקם צבוריים, דהיינו, צוות המרפאה.
4. חופש מיוחד (הרולד ואבלין ו')
הרולד בקש חופש כדי לסייע לאביו, העומד בפני נחוח, בניהול עסקו. מאחר ולא ידוע על איזו תקופה מדובר, מבקש הרולד חופש של ששה חודשים עבור כל משפחתו.
המזכירות דנה בנושא ובקשה לקבל יותר אינפורמציה לפני שתחליט.
5. החלפת הגזבר (בהשתתפות מיכאל כ')
הועדה לאיוש תפקידים מרכזיים נכשלה בחיפוש אחר אדם שיחליף את יענקל מיד בתפקיד גזבר. לא היה לה איפוא מנוס אלא להציע שיענקל ימשיך בתפקיד עד אשר יוחלף על ידי הרי ליפשיץ, שיחליל לעבוד בגזברות החל מחודש ינואר 1980.
יענקל קבל את הסכום הזה.